

मेमांप्रतिप्यति ॥ १७ ॥ अत्रैरत्नतुल्यैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ आर्जवेकर्त्तव्येति ॥ ३० ॥ अहंसिद्धिकांक्षमाणोस्मि
ल्वंतुन्मन्यसेयत्रैकांत्यसख्यं नास्ति अस्मत्सखीयोप्यन्यत्रस्नेहवानसीत्यर्थः तदेवाह मित्रमिति मिदयतिमेदयतिवास्नेहार्थमिदं मित्रमिति पाठः मदीहर्षे इत्यस्य वारूपं

सुरासुरान्युधिवैयोजयेततेनाद्यमपश्ययुद्धं सुधोरं ॥ अतीवमानीपांडवोयुद्धकामोत्थमानुषैरेष्यतिमेमहास्त्रैः ॥ १७ ॥ तस्यास्त्रमस्त्रैः प्रतिहत्यसंख्येवाणोत्तमैः
पातयिष्यामिपार्थ ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमं ज्वलंतं दिशश्च सर्वाः प्रतपंतमुग्रं ॥ १८ ॥ तमो नुदं मेघ इवातिमात्रं धनं जयं छादयिष्यामिबाणैः ॥ वैश्वानरं धूमशिखं ज्व
लंतं तेजस्विनं लोकमिमं दहतं ॥ १९ ॥ पर्जन्यभूतः शरवर्षैर्यथा श्रितथा पार्थ शमयिष्यामियुद्धे ॥ आशीविषं दुर्धरमप्रमेयं सुतीक्ष्णं दंष्ट्रं ज्वलनप्रभावं ॥ २० ॥
क्रोधप्रदीप्तं त्वहितं महांतं कुंतीपुत्रं शमयिष्यामिभैः ॥ प्रमाथिनं बलवंतं प्रहारिणं प्रभंजनं मातरिश्वानमुग्रं ॥ २१ ॥ युद्धे सहिष्ये हिमवानिवाचलो धनं जयं क्रु
द्धममृष्यमाणं ॥ विशारदं रथमार्गेषु शक्तं धुर्यं नित्यं समरेषु प्रवीरं ॥ २२ ॥ लोकेश्वरं सर्वधनुर्द्धराणां धनं जयं संयुगे संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये म
नुष्यं धनुराददानं ॥ २३ ॥ सर्वाभिमांयः पृथिवीं विजिग्येतेन प्रयोद्धास्मि समेत्यसंख्ये ॥ यः सर्वभूतानि सदैव कानि प्रस्थेयस्त्वां डवे सव्यसाची ॥ २४ ॥ को
जीवितं रक्ष्यमाणो हितेन युयुत्सेहमानुषो मासृतेन्यः ॥ मानीकृतास्त्रः कृतहस्तयोगो दिव्यास्त्रविच्छेदतहयः प्रमाथी ॥ २५ ॥ तस्याहमद्यातिरथस्य कायाच्छिरोह
रिष्यामिशितैः पृषल्कैः ॥ योत्स्याम्येनं शल्यधनं जयं वैमृत्युं पुरस्कृत्यरणे जयं वा ॥ २६ ॥ अन्यो हिनत्येकरथेन मर्त्यो युध्येत यः पांडवमिद्रकल्पं ॥ तस्याहवेपौरुषं
पांडवस्य ब्रूयात्पृष्टः समितौ क्षत्रियाणां ॥ २७ ॥ किं त्वं मूर्खः प्रसभं मूढचेताममावोचः पौरुषं फाल्गुनस्य ॥ अप्रियो यः पुरुषो निष्ठुरो हि क्षुद्रः क्षेपक्षमिणश्चा
क्षमावान् ॥ २८ ॥ हन्यामहं त्वाहशानां शतानि क्षमाम्यहं क्षमया कालयोगात् ॥ अवोचस्त्वं पांडवार्थे प्रियाणि प्रधर्षयन्मां मूढवत्यापकर्मन ॥ २९ ॥ मयार्जवे जि
ह्ममतिहृत्स्वं मित्रद्रोही सातपदं हि मैत्रं ॥ कालस्त्वयं प्रत्युपयाति दारुणो दुर्योधनो युद्धमुपागमयत् ॥ ३० ॥ अस्यार्थसिद्धित्वमिद्रकांक्षमाणस्तन्मन्यसे यत्र नै
कांत्यमस्ति ॥ मित्रमिदं न दत्तेः प्रीयते वा संत्रायते वा मिनुते मां दत्ते वा ॥ ३१ ॥

मादयति तर्पयतीति वामादयते मित्रं मिदते स्त्राणार्थस्य वा मिदो रिरूपं नंदयतेः प्रीयतेः संत्रायते वाऽर्थेष्वर्त्तमानस्य मिदं मित्रमिति वार्थः मिनुते मानं करोति सर्वहितमस्य संगृह्णातीति वामोदतेऽस्य सुखेनेति वा मित्रमि
त्येतेऽर्थाः मयिसंतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥